DZIENNIK
PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW.

W Lwowie Dnia 4go Kwietnia 1793.

Nro. 25.

Z POLSKI.

Pewne Wiadomości.

Oftatnia odezwa Ludwika XVI. od Xiążęcia Czetwertyńfkiego pretłomaczona.

I.

O móy Narodzie! cożem tak zawinił tobie?
Czy za cnotę i flufzność, com ie cenił fobie?
Twoie fzczęście iedynym mym było obiektem,
A ty mnie śmierć gotuiefz, co ieft twym proiektem.

II.

O Francuzi, Francuzi! u wafem fię rodził.
Ludwik, że wafz, tym fobie wfzyftko przykre flodził.
Te to Niebo widziało, gdyśmy fię rodzili,
W czafie wafzey młodości, mnie dzieckiem wodzili.

III.

O móy Narodzie! czyżem tak ſobie zaſłużył?
Byś mnie karał tak ſrogo, w czymżem ci ſię zdłużył?
Jam ci prawa wolności z ſerca chętnie nadał.
A ty mnie więziſz, abym ſam ſobą nie władał.

IV.

Gdym był ieſzcze młodziuchny, wam byłem przychylny.
Każdy ze mnie miał wſparcie, i ratunek ſilny.
Nim Kroleſtwa w mę ręce rządy ſię doſtały,
Już oyca we mnie znalazł, iak ſtary, tak mały.

Repetycya:

O moy Narodzie! cożem tak zawinił tobie.

V.

Gdym wſtępował na ten tron świetny z twoią chwałą.
Któren mi z przeznaczenia urodzenie dało.
Mym pierwſzym krokiem było, w tym świętnym urzędzie.
Okazać dobroczynność wſzyſtkim w rownym rzędzie.

Repetycia:

O móy Narodzie! czyżem tak ſobie zaſłużył?

VI.

Dobry Henryk choć długo ſercom waſzym miły,
Miał iednak ſwe ſłabości, co i was trapiły.
Lecz Ludwik dobrym tylko obyczaiom ſprzyiał,
Szkodliwych faworytow, i metreſſy miiał.

Repetycya:

O móy Narodzie! cożem tak zawinił tobie?

VII.

Nuż wymieńże, wymień mi! coś z Francuzow ſtracił?
I którenby przez moy ſąd ſwą śmiercią przypłacił?
Wſzak ieden dzień w zabitych liczy więcey ſtraty,
Niż rząd móy przeciągniony dwudzieſtyma laty.

Repetycya.

O móy Narodzie! czyżem tak ſobie zaſłużył?

VIII.

A ieżeli śmierć moia, ma was uſzczęśliwić,
Biorę ią chętnie od was, przeſtańcie mnie żywić.

Król

Król dobry! to i waſze opła-
kuie błędy.
Choć niewinny umiera, prze-
bacza wam wſzędy.

IX.

O móy Narodzie! przyim to
pożegnanie moie,
Niech z tey chętney mey
śmierci, będzie ſzczęście
twoie.
O! gdyby z tey krwi moiey
płynące kanały.
Nienawiſtne ſerc waſzych
zgaſiły zapały. —

Poſeł Moſkiewſki JP. de Sivers iuż 19 Marca z Warſzawy do Grodna poiechał.

Konfederacia Generalna na Seſſyi dnia 7 Marca to oświadczenie do Akt wciągnąć, i publicznie ogłoſić kazała. Iż ponieważ obawiać ſię potrzeba, ażeby Kray w ręce Obcych Potencyi niewpadł, przeto ſię zupełnie pod Protekcią Carowy Jey MCi Moſkiewſkiey oddaie. A przeto ſwego nayſzlachetnieyſzego Męża Marſzałka Konfederacyi Generalney w tym zamiarze do Petersburga wyſyła, i ogłaſza, iż wſzyſtko, cobykolwiek w iego niebytności na uſzkodzenie Kraiu przedſiewzięte było, za nieważne i nic niewarte uznaie. Dnia 15 Marca JP Szczęſny Potocki aktualnie wyiechał.

Dnia 23 Marca dla ułatwienia kommunikacyi z Grodnem, w Warſzawie moſt na Wiśle wyſtawiono.

Konfederacia Generalna ſwemu Marſzałkowi Potockiemu za prawidło iego ſprawowania ſię w Petersburgu punkta dała naſtępuiące.

1ſzy. Ażeby do Petersburga udał ſię, iak tylko nayprędzey może, i tam myśli Dworu Petersburgſkiego wyśledził: iednakże w nic ſię wdawać niema, ale tylko preliminaria oſobiście przełożyć, lub na to od Konfederacyi Generalney zezwolenia żądać powinien.

2gi. Będzie na to miał uwagę, iaki związek forma Rządu naſzego Republikanc-

 kie-

kiego z wzaiemnemi obowiązkami dla uſpokoienia i utrzymania wzaiemnych Rządow mieć może i powinna, nad tym zaś potrzebne rozważania Generalney Konfederacyi nadeſzle.

Nakoniec JPan Marſzałek, ieżli tego potrzeba będzie, Generalney Konfederacyi i Narodowi przyſięgę wykona, iż on na to niezezwoli, ażeby granice w ſolennych Traktatach uſtanowione bez zezwolenia Narodu zmnieyſzone być miały.

Dnia 18go Marca Konfederacia Generalna w Grodnie żałobne nabożeńſtwo za Króla Ludwika XVI niewinnie zamordowanego odprawić kazała. Na katafalku napiſy były naſtępuiące.

Na około Urny.

Nihil morte, aut vinculis dignum, quid ſecit homo iſte. Act. 26.

Na poſtumenćie pod Urną od frontu.

LUDOVICO XVI.
Duorum Poloniæ Regum Nepoti.
GALLIARUM REGI.
Religione & rebus geſtis.
Vere Chriſtianiſſimo.
Regno & vita a ſuis ſpoliato.
Orbe Terrarum Universo.
Attonito & lugente.
GENS POLONA.
Juſta perſolvit.

Na lewym boku tego poſtumentu.

Morior in communione cum Matre noſtra, id eſt Eccleſia Romana Catholica. . . . Ignoſco Inimicis meis, Deumque precor, ut illis ignoſcat. Ludov. XVI. in Teſtamento.

Na prawym boku.

Utinam mors mea ſit Populi vita! innocens morior. Ludov. in loco ſuplicii.

Na tyle poſtumentu.

Ante tempus finis, vitæ ſuæ teſtimonium præbuit.
Ecles: 46.

Na kolumnach.

1mo. *Popule meus, quid feci tibi?* Mich. 6.

2do. *Quomodo cecidit potens? qui salvum faciebat Populum* Mach. 9.

4tio. *Opprobrium insipienti dedisti me.* Psal. 38.

4to. *Dixerunt: circumveniamus justum, quoniam inutilis est nobis, & contrarius est operibus nostris.* Sap. 2.

5to. *Verba iniquorum praevaluerunt super Nos.* Psal. 64.

6to *Viscera impiorum crudelia* Prov. 12.

7mo. *Eheu quis credat vitam Regni & decus Orbis, Sic potuisse mori, sic potuisse tegi!*
Remondus in funere Henrici magni.

8vo....... *Nostri ut pompa doloris amaros*
Gentibus eliciat fletus, serosque nepotes.
Humanis doceat, quae sit fiducia rebus.
Vanierus in Funere Delphini.

Gdańſk ieſzcze aż dotąd blokowany, odpowiedzi na Deputacią ſwoią do Dworu Krola Jegomości Pruſkiego wyſłaną oczekuie.

Gdańſzczanie życzą ſobie, ażeby nie w zakład, ale za aktualnych poddanych Pruſkich pod naywyżſze panowanie Pruſkie przyięci byli, iednakże żeby przy tey okoliczności pewne przywileie otrzymali. A że to wſzyſtko z Moſkwy zezwoleniem dzieie ſię, toby to poddanie ſię bez rozlania krwi zaraz do ſkutku przyſzło.

Podług extraktu Protokołu Sądu Nadwornego Marſzałkowſkiego pod 19 Marca okazuie ſię wprawdzie, iż u przeſzłego Sekretarza Poſelſkiego Bonneau, który po odiezdzie Pana Descorches zoſtał ſię, takie papiery znaleziono, które dowodzą, iż on przeciw warunkowi, pod którym mu mięſzkanie w Warſzawie pozwolono, intereſſa Francuzkie daley ieſzcze prowadził, i z terazniey ſzym Rządem Francuzkim w związku, i korreſpondencyi zoſtawał, nieprzyſtoynych wyrażów przeciw Krolowi i Wſpołczłonkóm Konfederacyi Targowieckiey używał, ich buntownikami nazywał, i obrażaiącą pogardę ku wſzyſtkim Monarchom okazywał. Przecież

cież nic takowego nienaleziono, z czegoby widać było, żeby mięszkańcy Rzpltey z nim w iakim sekretnym porozumieniu się zostawali, któreby do pomięszania wewnętrzney spokoyności dążyło.

Z AUSTRYI.

Pewne wiadomości.

Dnia 24 Marca Cesarz Jegomość dawał audiencią Deputacyi Stanów Niższey Austryi pod przewodnictwem Marszałka Kraiowego do oddania dobrowolney daniny wybraney. Ta składka na woynę, która 45600 Dukatów wynosiła, w iedney skrzyneczce na ten koniec zrobioney zamkniętą była, na którey wieku na blasze srebrney figury owalney napis następuiący wyrażony znaydował się.

„ Oycowskie menażowa-
„ nie, które Franciszek II.
„ ludowi swemu podczas nie-
„ uchronnych wydatków wo-
„ iennych okazał, naywier-
„ nieysze Stany Kraiowe
„ Niższey Austryi tym choć
„ małym, lecz zupełnie do-
„ browolnym podarunkiem
„ solennie obchodzą. 1793.
Roku.

Na mowę Marszałka Kraiowego Hrabiego de Khevenhüller. Nayiaśnieyszy Pan w łaskawości pełnych wyrazach odpowiedział; Iż J. C. K. MC. ten podarunek za dowod tey miłości, i przychylności ku Jego Osobie i Kraiowi przyimuie, którą Stany każdego czasu okazały.

Procz tego inne obfite, i znaczne składki nadeszły.

Podług Relacyi Feldmarszałka Xięcia de Coburg z Mastricht 13 Marca C. K. główna Armia dnia 14 z swey głowney kwatery tam dotąd będącey do Tongres pomaszerowała, a ztamtąd daley do St. Tron obrociła się, gdzie Feldmarszalek dnia 15 Marca podług rapportu tego samego dnia do Wiednia posłanego główną kwaterę sobie założył.

Let-

Letkie Chorągwie między Halle i Tirlemont na nieprzyiaciela wpadły, i natychmiaſt żwawo na niego uderzyły, a iak Xiążę de Coburg przy odſyłaniu ſwego rapportu dnia 15 wiadomość odebrał, nietylko Tirlemont opanowały, ale też nieprzyiaciela daley ieſzcze z tego mieyſca wyparowały. Podług donieſienia Xięciu de Coburg uczynionego nieprzyiacielſkie woyſka nad Maas odpędzone przy Louvain ſzańcować ſię maią, i że Generał Francuzki Dumourier z woyſkiem do Hollandyi prowadzonym cofnął ſię.

Podług zaś liſtów prywatnych z Wiednia dnia 26 z rana o godzinie 3 Kurier od Głowney Armii z tą pocieſzną nowiną przybiedz miał, iż Xiążę de Coburg Francuzow pod kommendą Generała Dumourier między Tirlemont i Löwen dnia 17. i 18. Marca na głowę zbił, w którey batalii 5000 Francuzow na placu zoſtało, i 36 armat zdobyć miano. Strata z ſtrony woyſka Ceſarſkiego do 1500 ludzi wynoſi. W przyſzłym Dzienniku dokładnieyſze okoliczności tey batalii wyrażą ſię.

Z WŁOCH.

Pewne wiadomości.

Król Sardyńſki pewnie na przyſzłą wyprawę woienną ſam w pole wyidzie. Francuzi dnia 2go Marca na woyſka przy Belvedere, i Landuſca, przy granicach Hrabſtwa Nizza napadli, i do cofnienia ſię ſoneż przymuſili. także do Sargio wpadli, i toż Miaſto opanowali.

Iego Swiątobliwość ſłabym był, lecz podług liſtów pod dniem 12 Marca w lepſzym znowu zdrowiu znayduie ſię.

PRZEŁOŻENIE

Od Ludu Neapolitańſkiego podane Królowi ſwoiemu po doſzłey wiadomości o śmierci Ludwika XVI.

Czas ieſt nayiaśnieyſzy Panie, aby zdradliwe Francu-

zów zamiary, dłużey cierpiane nie były, czas ieſt, abyś W. K. M. dał światu przykład męſtwa, i całey użył potęgi do zznieſienia i rozproſzenia tey hordy, którey ſtraſznieyſza nam ieſt przyiaźń, niżeli odgrażanie ſię. Iakież to ich ſą prawidła? iakie maxymy? Co u nich cnotą? co powinnością? Swywola, nie karność, nieludzkość, Irreligia?

Wywrocenie iednego Tronu, czyni im nadzieie wywrocenia drugich; gdziekolwiek ſtaneli ſtopą, gdziekolwiek przyięto ich, odciągać lud od poſłuſzeńſtwa Wierze i Rządowi, pierwſzym ich było ſtaraniem. Mamiące haſło źle zrozumianey Wolności, Rowność chimeryczna, oto ſą Dogmata tey nowey zarazy!

Królu Interes Wiary, Interes Tronu, interes Ludu Tobie wiernego tego wyciąga, ażebyś wſzelkie zerwał względy z ludem tym tak daleko w zbrodniach zapamiętałym, ſzkodliwe nowości rozſiewaiącym, podłym, niedołężnym, nieprzyiaznym Bogu, i niegodnym tylko naywyżſzey od Ciebie pogardy. Stokroć on ieſt niebeſpiecznieyſzym, gdzie mu w pokoiu przebywać wolno, niżeli z bronią w ręku, niżeli w boiu otwartym. Rzym, że Francuzom mieſcić ſię u ſiebie dozwolił, omało tego zamieſzaniem i zgubą nie przypłacił. Zbliżony niedawnemi czaſy do Króla iednego taiemny zboyca, w poſtaci ſługi był Francuz. Niepokonany boiem Guſtaw III. zdradliwey nie uſzedł śmierci, iaką gotowali Głowom ukoronowanym ſprzyſiężeni wyſłańcy, którzy w ſtolicy Francyi formowanie zaciągu Kroloboyców zamierzać śmieli, i iuż odzywaiących ſię ochotników znaydowali. Wyrodek krwi i natury, herſzt od początku wyuzdanych na wſzyſtko wſpólników, Rowności (Egalité) okrywſzy ſię Imieniem, doprowadził nakoniec do kreſu nayczarnieyſze ſwoie zamyſły. *Ludwik XVI.* iuż nie żyie! Cnotliwy ten Monarcha, wezwał ſam Lud ſwóy, aby ſię z nim o iego dobro naradził; i za to od niego z Praw

ſwych

ſwych wyzuty, od niego znowu uznany, od niego nieodpowiedzialnym ogłoſzony, na iego łonie beſpieczeńſtwa ſzukaiący, z Tronu do więzienia z więzienia przed Sąd oſkarżycielów ciągniony, od głuchych na głos natury i niewinności na śmierć ſkazany, podał głowę pod topor, w oczach ludu, do którego przemowić mu wolno niebyło. Nienaſycona tym widokiem zaiadłość, ocierała chciwie z krwi Iego ręce Kata, litościwſzego zaiſte od tych wolności głoſicielow, u których uwolnienia ſiebie od wykonania tego okrucieńſtwa wyżebrać niemógł.

(Reſzta potym.)

Z FRANCYI.

Pewne wiadomości.

Żeby Ludowi widowiſko zrobić, któreby milſze wyobrażenia czyniło, niż nowiny od woyſka Niderlandzkiego nadeſzłe, podał proiekt Chenier: ażeby Porucznik Breteche, który na Batalii pod Iemmap iednego obywatela i Generała życie ſalwował, do Narodowey Konwencyi przez Miniſtra woiennego wprowadzonym, a od Prezeſa do Zgromadzenia wezwanym, i wieńcem z dębowych liści uwitym koronowanym był. Potym mu Prezes obywatelſkie pocałowanie, i ſzable na herb dać ma, na którey głowni te ſłowa wyryte będą: RPta Francuzka Bretechowi: Dekret na czele wſzyſtkich woyſk czytany być powinien. Ten proiekt iednomyślnie przyięto, a na Seſſyi dnia 6go Marca exekwowano. Ta zaś uczyniona uwaga z naturalnego wnioſku pochodzi, bo czemuż tę nadgrodę Bretechowi przez 6. mieſięcy aż do tego momentu odłożono? czemuż ſam tylko Breteche od Narodowey Konwencyi koronę dębową publicznie otrzymał, kiedy ani wątpić niemożna, żeby przy tak rozległey woynie więcey takich nieznalazło ſię, którzy obywatela życie ſalwowali.

Cambulas doniół, iż nieprzyiaciele wolności iuż pomyślny

myślny skutek na wyspach Martinique i Gwadalouppe otrzymali, iż na wyspie St. Dominique woyna między białemi, i czarnemi ieszcze trwa, iednakże poczęści iuż ustaie, a przez wsparcie dobrze myślących uratowania tey wyspy spodziewać się można. Przeto Dekret w tey mierze wydano.

Iedna czternastoletnia dziewczyna do Francyi powracaiąca, która w roku 1790 z swemi rodzicami za kray wyszła, a podług prawa przeciw emigrantom wydanego głowę stracić miała, dała okazią Panu La Source, iż okrucieństwo tegoż prawa przełożył, i ulżenie prawa tak surowego proiektował. Choć La Source rozumnie i sprawiedliwie w tey mierze mówił. Przecież Robespierre mu w tym przeciwił się tak dalece, iż Mathieu ledwo tyle wskorać mógł, iż na powrocenie się tey czternastoletniey panienki wygnanie z kraiu za pierwszym razem, na drugi raz zaś karę śmierci udekretowano. Słusznie tu wyrzec można o! iaka surowość, iaka nieludzkość!

Na Sessyi dnia 6. przypomniał Saint André, iż powszechna Deputacia obrony, listy od woyska z niepomyślnemi nowinami odebrała, i o ich kommunikacią domagał się. Ten wniosek Zgromadzenie udekretowało. Boyer Tonfrede stanął imieniem Deputacyi, i rzekł: Dla tego kommunikacią tych listów Deputacia zaniechała, bo nic w nich pewnego niema. Potym złożył list od Kommissarzów Delacroix, Merlin. de Douay i Gossouin z Lüttich pod dniem 3. Marca, w którym to wyrażaią „ Woysko, któ-
„ re się od Aachen nazad co-
„ snęło, prawie zupełnie roz-
„ prószone iest. Iutro, a mo-
„ że i dziś w wieczor nie-
„ przyiaciel w Aachen będzie,
„ gdzie nasze zapasy, i nie-
„ zmierne bogactwa znaydu-
„ ią się. Generał Valence, u
„ którego piszemy, mówi, ie-
„ zli Dumourier natychmiast
„ nienadbieży, za nic ręczyć
„ niemoże. Przymuszeni ie-
„ steśmy zbiegłych zbierać,

aże-

„ ażebyśmy Ludowi Leodyi-
„ ſkiemu iaką pomoc dali.
„ Niebeſpieczeńſtwo zaś tym
„ większe ieſt, im nieprzy-
„ iaciel konnych wiele ma, a
„ my prawie żadnych niema-
„ my.

Żądano zatym od Woiennego Miniſtra dokładnieyſzych w tym punkcie wiadomości. Beurnonville więc rzekł: iż dniem wprzód Kurier od Valence do niego przybiegł, który nic takowego, o czym Kommiſſarze wſpominaią, niedonioſł, iż do Valence i Miranda rozkazy poſłał, ażeby ſię złączyli, a tak korpus 40000 ludzi zrobili. Niema ſię czemu dziwować, że nieprzyiaciel Leodium odbiera, ponieważ to mieyſce umocnione nie ieſt. Cuſtine dnia 4go do Paryża przybył, iednakże do Narodowey Konwencyi niepoſzedł, ale iey tylko na piſmie ſwe uſzanowanie wyraził. Gdy z Radą Wykonawczą rozmowił ſię, znowu ſpieſzno nazad powrocił.

Państwo Tournay za złączone z Francią udekretowano.

Na Seſſyi dnia 7 Marca piſmo Kommiſſarza Camus pod dniem 1 Marca czytano, które okoliczne wiadomości o wzięciu Bredy i Fortecy Klundert w ſobie zawiera. Miniſter woienny donioſł, iż Getruydenberg dnia 4 od Generała Darſon wziętym ieſt.

Woynę przeciw Hiſzpanii na wnioſek Barerra udekretowano, i nakazano, ażeby przeciw Hiſzpanii 100000 ludzi wyſłano.

Znieſienie dyſponowania ſwoią ſubſtancią mortis cauſa, albo inter vivos, lub przez donacią w linii proſtey udekretowano.

Na wieczorney Seſſyi Genſonné Prezeſem obrany zoſtał.

Dnia 8 liſt Generała Miranda do Woiennego Miniſtra, który w Lüttich dnia 4 Marca o 10 godzinie w wieczor zaczęty, a 6 Marca w Saint Tron ſkończony był, tudzież drugi liſt od Generała

 ła

ła Valence z Saint Tron pod 6. Marca czytane były. Narodowi Kommiſſarze, La-Croix, i Danton, którzy z Niderlandyi powrocili, ſwe uſtne rapporta uczynili. Teraz iuż żadney wątpliwości o wypędzeniu z Leodium, i onieſionych klęſkach niemaią, lecz te przypadki nayglowniey niebytności wielu officerow od ſwych kommend przypiſuią. A przeto podług wnioſku Lacroix udekretowano, iż wſzyſcy Officerowie pod karą złożenia z rangi w 8 dniach przy ſwych kommendach znaydować ſię, i takowi od Woiennego Miniſtra donieſieni być maią, którzy ſię w dzień naſtąpioney zaczepki przy ſwych kommendach nieznaydowali. Podług wnioſku więc Dantona udekretowano, ażeby Wſpółczłonków Narodowey Konwencyi po wſzyſtkich Sekciach Paryzkich, po wſzyſtkich Departamentach Kroleſtwa rozeſłano, którzyby obywatelóm niebeſpieczny Stan Kraiu wyobrazili, i ich do wzięcia ſię do broni zagrzali.

Tego wieczora Prezydent Teatra zamknąć, w bęben uderzyć, i wſzyſtkich obywatelów dla ſłuchania Kommiſſarzów Narodowey Konwencyi na ſwe Sekcie do kupy zgromadzić kazał. Czarną chorągiew wywieſzono, i nagłą proklamacią obwieſzczono, ktòra ſię od ogniſtego wzywania poczyna. *Do broni obywatele! do broni! Ieżli ſię ociągacie, i ſpoźnicie, to iuż wſzyſtko zginęło!* Wielka część Niderlandów iuż od mnoſtwa nieprzyiaciół ochłoniona ieſt, Aachen, Lüttich, a nawet Bruxella iuż teraz w ich przemocy być muſzą, i. t. d.

Na Seſſyi dnia 9 Miniſter woienny wprzod o znaczney korzyści przez Generała Birona dnia 28 Lutego w Hrabſtwie Nizza otrzymaney, potym zaś donioſł, iż zamyſły przeciw Sardynii bezſkutku zoſtały, iż Francuzka Flotta Admirała Truguet znowu do portu Toulon przybiegła, i że wſzyſtkie okręty w złym ſtanie znayduią ſię.

Lifty kommendantów Bruxelfkich Moretona i Duvala, tudzież Generała Miranda, i Kommiffarzow donioffy: iż woyfko rozprufzone znowu zgromadziło fię, i męftwa nabiera. W Bruxelli iednakże i iey okolicach radość z przegraney batalii Francuzów wfzędy głośna ieft, przeto Kommiffarze tych obywateli, którzy fię z niey ciefzyli, iak zdrayców, i Ariftokratow do arefztu wziąść, i do Fortec Francuzkich zaprowadzić kazali. *Tych to poczciwych obywateli! Czyliż miłość, i wierność ku fwemu prawemu Monarfze zdradą ieft? Taka to ieft wolności opowiadaczow zwyczayna mowa.*

Prezydent Pafche ftanął do kratek, i zapewnił, iż dwoie tyle obywatelów w pole wyidzie, iednakże żądał. 1mo. Ażeby o ich Żonach, i dzieciach ftaranie miano. 2do. Ażeby na bogatych podatek włożono. 3tio. Ażeby dla udufzenia tym fkuteczniey wfzelkiego burzenia fię, na ukaranie wfzyftkich mięfzaiących pokóy, i przeciwną Rewolucyą wzbudzaiących Sąd Rewolucyiny bez Appellacyi uftanowiono (*Zapewne taki, iaki był od pofpolftwa dnia 2go i 3go Września w więzieniach uftanowiony.* Potym ciągnęły iuż uzbroione kompanie przez Salę, i mowy pełne odwagi bohaterfkiey miały, po których gwałtowne poklafki naftępowały. Kommiffarze Relacią uczynili, i doniefienie Prezydenta potwierdzili, tudzież powfzechne żądanie, żeby Sąd Rewolucyiny nakazany był, oświadczyli. Przeto podług wniofków Carriera, i Levaffeur ten ftrafzny Sąd krwi dla rozfądzenia wfzyftkich przeciwną Rewolucią robiących bez appellacyi, bez rekurfu iak Trybunał Kaffacyi udekretowano.

Także złączenie Francią Oftendy z Pańftwem do niey należącym udekretowane zoftało.

Na wieczorney Seffyi doniefiono, iż kilkafet uzbroionych woluntariufzów gwałtem do niektorych, którzy Dzienniki wydaią, wpadli, i drukarnie zruynowali. To fię trzem wydarzyło, którzy niezupełnym duchem panuiącym

cym one pisali, a że ci sami Współczłonkami Narodowey Konwencyi są; Przeto na wniosek Lacroix udekretowano, iż ten, który Członkiem Narodowey Konwencyi iest, takowych Dzienników wydawać, ani ich autorem razem być niemoże, a zatym iedno z dwóyga obierać sobie powinien.

Na Sessyi dnia 10 Marca kommunikował Minister woienny list Generała Miranda z St. Tron pod 8 Marca, w którym on donosi, iż Francuzkie woyska dnia 6 i 7 Marca tam zostały, i rożne rozdzielone korpusa Generałów Isler, Lamorliere, i Champmorin do siebie przyciągnęły: i że dnia 8 Marca do Tirlemont pomaszeruią, a 9 pewną pozycią przed Löwen wezmą, i rozkazów Generała Dumourier i Władzy wykonawczey oczekuią. Dumourier w listach pod 3cim i 4tym Marca oświadczył się, iż on na Francuzow pobicie utyskuie, i sądzi, że oni dość mocnemi są, żeby się odpornie do obrony utrzymali, i że przedsiewzięcie swoie przeciw Hollandyi kontinuować pragnie.

Pismo Kommissarzów z Tirlemont pod 8 Marca doniosło, iż Generałowie Valence Miranda, Ruault, Lanoue, Egalité, Thouvenet &c. radę woienną odprawili, i plan swóy ustanowili, ażeby za Löwen oboz założyli, wszystkie woyska razem tam zgromadzili, i nieiaki czas w spokoyności zostali, pokiby sobie żołnierze niewypoczęli. Do obozu dnia 10 woysko się zeydzie, i wszystka polna Artyleria w nim złączona będzie.

Nakoniec uregulowanie Sądu krwi Rewolucyinego ustanowiono.

Z NIEMIEC.

Pewne Wiadomości.

Podług umowy między Królem Iegomością Pruskim, i kommenderuiącemi Generałami Cesarskiemi uczynioney takowe wszędy rozporządzenia poczynione zostały, ażeby skoro się tylko właściwe okoliczności pokażą, natychmiast operacie do zamiaru stosowne kontynuować się mogły, do którey to umowy stosuiąc się, także woysko Pruskie z 24 na 25. Marca przez Ren przechodzić zacznie, ażeby około 28. z całą swoią potęgą za Renem być mogło.